

forplejning, er Forholdet alligevel, at de Paragraffer af Finansloven, der omhandle de krigsministerielle Budgetter, befinde sig i en stærk Stigning. Der er i 1901—02 medgaaet til Loven om midlertidigt Lønningstillæg 356,170 Kr. 83 Ø., til Lov om Lønninger ved Hæren, efter hvad der er anslaaet i de Lovforslaget ledsagende Anmærkninger, 140,000 Kr., og til Lov om Lønninger til Søværnet 95,200 Kr., eller tilsammen 591,370 Kr. 83 Ø. Det næste Aar — altsaa i Aar — er der til Naturalforplejning bevilget 170,000 Kr., til Lov om midlertidigt Lønningstillæg 210,170 Kr. 83 Ø., til Lov om Lønninger ved Hæren 140,000 Kr. og til Lov om Lønninger til Søværnet 95,200 Kr., eller i alt 615,370 Kr. 83 Ø. Deri fragaar som sparet paa § 26 Dyrtidstillæg til Embedsmænd 147,000 Kr. begge Aar. Der er altsaa til forbedrede Lønninger og forbedret Forplejning til Mandskabet medgaaet i forrige Aar 444,370 Kr. 83 Ø., og i Aar 468,370 Kr. 83 Ø. Man ser altsaa, at selv om man fradrager alt, hvad der med Billighed kan forlanges fradraget, Rigsdagsbygning, Kanoner, forbedret Løn og Forplejning, ere alligevel i det første Aar, de nuværende Ministre have administreret, Militærudgifterne stegne med 584,361 Kr. 93 Ø., og det næste Aar med 866,962 Kr. 33 Ø.

Jeg har ved disse Tal paavist — og jeg tror nok, at det skal staa sin Prøve — at vore Militærudgifter ere stærkt stigende. Det vil derfor ikke alene være nødvendigt at standse denne Stigning, men det vilde være uforsvarligt ikke at gøre det. Vi maa tage fat straks med at nedsætte disse Udgifter. Jeg vil derfor, som sagt, anbefale ærede Medlemmer at gøre Begyndelsen med de smaa Summer, der staa paa Tillægsbevillingsloven i Aar, og lade det være et Løfte om, at næste Aar ville vi tage bedre fat. Dernæst har jeg paavist, at vore Militærudgifter ere ca. 20 Mill. Kr. om Aaret — eller rettere sagt over 20 Mill. Kr. om Aaret. Det er noget vanskeligt uden for de ministerielle Kontorer at kunne gøre det nøjagtigt op, og det kan være, at jeg har regnet 10 Øre eller 1 Krone galt, og selv om det er nogle Hundrede Kroner galt, vil jeg give ærede Medlemmer, der ville regne det efter, Anvisning paa et Sted, hvor de kunne tage dem. Naar vi nemlig give 20 Mill. Kr. aarlig, miste vi derved ca. 700,000 Kr. i Renter, naar vi sætte Renten til 3½ pCt. Disse 700,000 Kr. ville godt kunne opveje, hvis der skulde være regnet lidt galt et eller andet Sted.

Vore Militærudgifter tage Indtægterne af alle vore Indtægtsparagraffer, undtagen den ene, der omfatter de indirekte Skatter. De tage Domæneudgifterne, som ere 1 Mill. Kr., Renterne af Statsaktiverne, som ere 3 Mill. Kr., alle de direkte Skatter med 11 Mill. Kr., Overskuddet af Jernbaner og Postvæsen, som er ca. 2 Mill. Kr., og Indtægten af vort Klasselotteri, der andrager 1½ Mill. Kr., diverse Indtægter med 650,000 Kr. og Indtægten ved Forbrug af Formue og Stiftelse af Gæld 1 Mill. Kr. Kort sagt, Militarismen gør rent Bord, den tager alle vore Indtægter undtagen de indirekte Skatter. Min ærede Partifælle, Folketingsmanden for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), som desværre paa Grund af Sygdom er fraværende, har flere Gange udtalt, at den nuværende Krigsminister er den farligste Krigsminister, vi have haft, og naar man ser paa disse Tal, maa man sande hans Ord. Jeg skal indrømme, at det kan være vanskeligt at modstaa den højtærede Krigsministers personlige Elskværdighed, at undervurdere eller komme bort fra den varme Interesse, hvormed han omfatter Soldatens Ve og Vel, og hans energiske Bestræbelser for at højne Tonen og Aanden i Hæren, alt dette omgiver hans Person med en vis Sympati, og det er ikke alene hos det Parti, han tilhører, men ogsaa hos andre. Men de Tal, som jeg her har trættet med, vise, at det er nødvendigt for os at modstaa den højtærede Ministers Elskværdighed. Vi maa lukke for Posen og ikke blive ved at fylde i som i de senere Aar. Vi maa ned med de militære Udgifter. Vor Statsformue staa ikke saa godt, saa vi have Raad til at give saa kolossale Summer ud Aar efter Aar til Militærudgifterne. Vore Erhvervs-kilder trænge til Hjælp, og vi maa, synes det mig, tage det gamle Løsen op, under hvilket vi i mange Provisorieaar ere gaaede til Kamp, nemlig Løsenet om betydelige Nedsættelser af Militærudgifterne. Vi maa i hvert Fald søge at komme ned mindst til det, som Højres Ministerier kunde administrere med, eller rettere sagt, det, som vi gav dem at administrere med. Faa den højtærede Krigsminister paa en Post noget mere Lønning til Mandskabet og Bevillinger til bedre Forplejning og lignende Ting, maa vi, synes det mig, drage det fra paa andre Poster, saa at vi ikke komme op til saa store Summer, men holde os saa langt nede som muligt med de militære Udgifter. Vi henstille derfor til ærede Medlemmer at gøre Begyndelsen